

sine midler til en almennyttig organisation, eller ikke. Vi mener, at ved det, der skete i 1991, blev et meget vigtigt princip knæsat.

Så er der sket nogle lovændringer senere, hvor man bl.a. har ønsket at hindre nogle utilsigtede virkninger. Der mener jeg, at de almennyttige organisationer er kommet med. Ikke fordi man ønskede dem med, men af hensyn til andre. Det er kun denne situation, vi gerne vil afbøde, så vi får bevaret det, jeg vil kalde det rene snit fra 1991.

Så må vi da under udvalgsarbejdet vurdere, om vi kan lægge snittet lidt anderledes ud fra den overordnede målsætning, nemlig at giver man sine egne midler til en almennyttig organisation, så skal staten ikke tjene på det.

Det er det princip, som ligger bag beslutningsforslaget og ikke en debat om, at man skulle kunne spekulere i at undgå en beskatning. Så kan vi drøfte, om vi kunne lægge snittet lidt anderledes dér, men ud fra det overordnede sigte, at staten ikke skal have penge for at man giver sine midler.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Hr. Flemming Kofod-Svendsen gav udtryk for, at man skulle kunne give disse beløb til almennyttige fonde »uden at staten tjener«. Altså, det, der er hovedsynspunktet i det forslag, som Kristeligt Folkeparti har fremlagt, er jo, at man heller ikke skal betale den skat, man skylder, når der er tale om aktieskat, og når der er tale om avanceskat. Det er jo det, der er hovedforslaget; at man ikke skal betale den skat, man skylder.

Jeg kan ikke forstå, at hr. Flemming Kofod-Svendsen er så optaget af at sikre disse fonde, at han mener, at staten så ikke skal have den skat, som den har til gode. Det forstår jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Der synes jeg, at hr. Vernersen anvender en meget subtil betragtning, hvor han ikke for alvor lever op til det, der er mit hovedsigte.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen til hr. Flemming Kofod-Svendsen vil jeg sige: Jeg citerer blot, hvad der står i beslutningsforslaget og ikke spor andet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kim Behnke som en lidt forsinket ordfører.

Kim Behnke (FRI):

Hvad det så ellers er.

Jeg skal på vegne af Frihed 2000 meddele, at vi kan støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti, og det kan vi af tre grunde.

For det første så deler vi ikke den opfattelse, som en række andre ordførere har, nemlig at alle penge som udgangspunkt egentlig ligger i statskassen, og hvis der er nogen, der betaler under 100 pct. i skat, så er der tale om en skattelettelse. Nej, det bør være sådan, at den enkelte borger har mulighed for i noget så personligt som sit testamente at afgøre, at vedkommende ønsker at støtte et særligt formål.

Der er de ordførere, der har sagt: Jamen hvis de pågældende organisationer skal have tilskud fra staten, så kan de jo bede om at få dem bevilliget i Folketinget, via tipsmidler osv. Forskellen er jo den, at så er det lige pludselig Folketinget, et politisk flertal her i huset, der afgør, hvem der skal have og hvor meget, hvorimod den enkelte borger gennem sit testamente har mulighed for særligt at begunstige en forening eller en fond, som vedkommende synes gør et særligt godt stykke arbejde. Gælder det eksempelvis en organisation som Kræftens Bekæmpelse, så er det da vores indtryk, at nogle af de personer, som testamenterer penge netop til Kræftens Bekæmpelse, gør det, fordi de måske et eller andet sted har været utilfreds med den måde, hvorpå det offentlige behandlingssystem varetager opgaverne over for kræftsyge mennesker. Derfor ønsker man, at en forening som Kræftens Bekæmpelse får flere midler at arbejde med. Det synes vi er en rigtig god og fornuftig tankegang.

Vi har kun et eneste ønske, og det kan vi jo kigge på under udvalgsarbejdet, og det er, at den normale aktindsigt, der gælder for andre typer af fonde, mener vi også skal gælde for disse almenvælgørende fonde, sådan at når man får det privilegium at kunne modtage disse forskellige donationer, så bør man også give fuld aktindsigt i, hvad der foregår i de fonde, sådan at vi ikke skal have mistanke om, at pengene bliver brugt til andre formål end dem, man – om man så må sige i udstillingsvinduet – giver udtryk for. Men det er en lille detalje, der ikke har så meget med det skattetekniske at gøre, men mere er et spørgsmål om, at de pågælden-